

**Η Ανάκτηση της Οικοδόμησης του Οίκου του Θεού
μέσα από τη Θεία Ενθάρρυνση
των Προφητών του Θεού**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή Εσδ 5:1-2, Αγγ 1:2-5, 7-8, 9β, 14,
2:6-7, 9α, 23, Ζαχ 3:9, 4:2-7, 11-14

- I. Στην ανοικοδόμηση του ανακτηθέντος ναού, ως οίκου του Θεού, ο Ιησούς (που αντιπροσωπεύει το ιερατείο) και ο Ζοροβάβελ (που αντιπροσωπεύει τη βασιλεία) αποδυναμώθηκαν και αποθαρρύνθηκαν κάπως. Επομένως, ο Θεός χρησιμοποίησε τους προφήτες, τον Αγγαίο και τον Ζαχαρία, για να μιλήσουν για τον Θεό, ώστε να ενδυναμώσουν, να βοηθήσουν και να ενθαρρύνουν τον Ιησού και τον Ζοροβάβελ—Εσδ 5:1-2, βλ. Α΄ Κορ 14:3.**
- II. Η κεντρική σκέψη στην προφητεία του Αγγαίου είναι ότι η οικοδόμηση του οίκου του Θεού, του ναού Του, σχετίζεται με την ευημερία του λαού του Θεού σήμερα, καθώς και με τον ερχομό της χιλιετούς βασιλείας με τον Μεσσία στην εποχή της παλιγγενεσίας—Αγγ 1:2-5, 7-8, 9β, 14, 2:6-9, 20-23, Μτ 19:28, Πραξ 3:20-21:**
- A. Στην Παλαιά Διαθήκη ο οίκος του Γιαχβέ, ο ναός, ήταν κατ' αρχάς τύπος του Χριστού, ως οίκου του Θεού, ατομικά, και έπειτα τύπος της εκκλησίας, του Σώματος, του διευρυμένου Χριστού, που είναι ο οίκος του Θεού συλλογικά—Ιω 2:19-21, Α΄ Τιμ 3:15.
- B. Επειδή ο οίκος του Γιαχβέ είναι τύπος της εκκλησίας, η προφητεία του Αγγαίου αναφέρεται σε μας, τους πιστούς της Καινής Διαθήκης, δεδομένου ότι είμαστε η πραγματικότητα αυτού του τύπου.
- Γ. Η ομιλία του Αγγαίου στον Ζοροβάβελ, τον κυβερνήτη, και στον Ιησού, τον αρχιερέα, ήταν για να τους ενδυναμώσει και να τους ενθαρρύνει, όπως και τον λαό, για την ανοικοδόμηση του ναού, του οίκου του Θεού—Εσδ 5:1, Αγγ 1:1.
- Δ. Οι ιδιοτελείς αιχμάλωτοι, που είχαν επιστρέψει και παραμελήσει τον Θεό, φρόντιζαν τα δικά τους σπίτια, αλλά όχι τον οίκο του Θεού (Αγγ 1:4). Η λέξη «τρέχετε» στο εδάφιο 9 υποδεικνύει ότι οι άνθρωποι ήταν απασχολημένοι, φροντίζοντας τα δικά τους σπίτια.
- Ε. Ο Αγγαίος 1:6 υποδεικνύει ότι αν παραμελήσουμε την εκκλησία, δεν θα έχουμε αληθινή απόλαυση ή ικανοποίηση. Όσον αφορά την ανάκτηση της οικοδόμησης του οίκου του Θεού, δεν μπορούμε να είμαστε ουδέτεροι. Πρέπει να είμαστε απόλυτοι, είτε να φροντίζουμε τα δικά μας σπίτια πρώτα, είτε να φροντίζουμε τον οίκο του Κυρίου—Μτ 6:33, Ακ 9:57-62, Φιλ 2:20-21.
- ΣΤ. Για την ανάκτηση της οικοδόμησης του οίκου του Θεού, οι εκλεκτοί του Θεού εγέρθηκαν στο πνεύμα τους και ήρθαν για να κάνουν έργο στον οίκο του Γιαχβέ. Όταν ανταποκριθούμε στο πρόσταγμα του Κυρίου, θα πρέπει όλοι να ασχοληθούμε με τον Κύριο Ιησού με το να κηρύττουμε το ευαγγέλιο, να τρέφουμε τους νέους πιστούς, και να φροντίζουμε τους άλλους για την οικοδόμηση του οίκου του Κυρίου, της εκκλησίας ως Σώματος του Χριστού—Αγγ 1:14, 2:7α, Ιω 21:15-17.
- Ζ. «Και θα σείσω όλα τα έθνη, και θάρθει ο εκλεκτός όλων των εθνών»—Αγγ 2:7α:
1. Αυτό το εδάφιο αναφέρεται στον Χριστό, ο οποίος είναι ο Εκλεκτός όλων των εθνών. Παρόλο που τα έθνη δεν γνωρίζουν τον Χριστό, ακόμα Τον επιθυμούν. Το γεγονός ότι τα έθνη επιθυμούν το φως, την αγάπη, τη χαρά και τη δικαιοσύνη, η πραγματικότητα των οποίων είναι ο Χριστός, σημαίνει ότι, ασυνείδητα, επιθυμούν τον ίδιο τον Χριστό—Μαλ 3:1β.
 2. Ο ερχομός του Χριστού, ως Εκλεκτός όλων των εθνών, εξαρτάται απ' την επιστροφή του λαού του Θεού, απ' την αιχμαλωσία τους στη Βαβυλώνα, όπως και από την ανάκτηση της οικοδόμησης του οίκου του Θεού—Α΄ Τιμ 3:15, Α΄ Πε 2:5.

- Η. «θα γεμίσω αυτόν τον οίκο με δόξα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων... Η δόξα αυτού τού τελευταίου οίκου θα είναι μεγαλύτερη από εκείνη τού πρώτου»—Αγγ 2:7β, 9α:
1. Η δόξα του Θεού, η έκφρασή Του, βρίσκεται στην οικοδομή του Θεού, του οίκου του Γιαχβέ—Εξ 40:34-35, Α΄ Βασ 8:10-11, Β΄ Χρ 3:1, 5:1-2, 13-14, Εφ 3:21, Απ 21:10-11.
 2. Σε ένα όραμα του Θεού, ο Ιεζεκιήλ είδε τη δόξα του Θεού να επιστρέφει στον οίκο του Γιαχβέ και να γεμίζει τον οίκο (Ιεζ 43:1-5). Η δόξα του Γιαχβέ επέστρεψε στον οίκο επειδή η οικοδόμηση του οίκου είχε ολοκληρωθεί (εδάφια 2, 5). Αυτό υποδεικνύει ότι προκειμένου να κατοικεί στην εκκλησία η δόξα του Θεού, η εκκλησία θα πρέπει να οικοδομηθεί για να γίνει το κατοικητήριο του Θεού (Εφ 2:21-22, 3:14-21).
 3. Ο Ιεζεκιήλ είδε ότι ο ποταμός του νερού της ζωής, που έρεε από τον οίκο του Θεού, ήταν προς τα ανατολικά, που είναι η κατεύθυνση της δόξας του Θεού (Ιεζ 47:1, 43:2). Αν δεν νοιαζόμαστε για τη δόξα του Θεού, η ροή μέσα μας θα είναι περιορισμένη.
 4. Στην εκκλησιαστική ζωή η πρώτη σκέψη που πρέπει να έχουμε είναι η δόξα του Κυρίου. Οι αποφάσεις στην εκκλησιαστική ζωή πρέπει να λαμβάνονται, ως επί το πλείστον, σύμφωνα με τη δόξα του Κυρίου—Εφ 3:21, 4:20, Α΄ Πε 4:10-11, Ιδ 24-25.
 5. Ο δοξασμός του Θεού αποτελεί τον σκοπό της υπηρεσίας μας. Η ύψιστη υπηρεσία που μπορούμε να προσφέρουμε στον Θεό είναι να Τον δοξάζουμε, ζώντας τη ζωή του Θεανθρώπου (Ησ 43:7, Ιω 7:16-18, 17:1-4, Ρωμ 9:21, 23, Φιλ 1:19-21α, Α΄ Κορ 6:19-20, 10:31). Έτσι θα μπορούμε να εκφράζουμε τον Θεό με έναν συλλογικό, οικοδομημένο τρόπο και να εισέλθουμε στην ενότητα μέσα στη θεία δόξα (Ιω 17:22-24).
- Θ. Το ότι ο Γιαχβέ έβαλε στον Ζοροβάβελ δαχτυλίδι με σφραγίδα (Αγγ 2:23) υποδεικνύει ότι ο Γιαχβέ τον θεωρούσε ως εκπρόσωπό Του, αλλά και ότι τον αγαπούσε και τον εμπιστευόταν. Σε αυτό το θέμα ο Ζοροβάβελ αποτελεί τύπο του Χριστού, όντας Εκείνος που ο Θεός αγαπάει και εμπιστεύεται (Μτ 3:17, 17:5, Ιω 3:35, 17:2). Ως τέτοιος άνθρωπος, ο Χριστός είναι σε θέση να φροντίζει την οικοδόμηση του οίκου του Θεού, που είναι η εκκλησία (Μτ 16:18).

III. Το βιβλίο του Ζαχαρία αποκαλύπτει ότι οι επτά λαμπάδες της λυχνίας (Ζαχ 4:2, Απ 4:5) είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα (Απ 1:4), που είναι τα επτά μάτια του Γιαχβέ (Ζαχ 4:10), τα επτά μάτια του λυτρωτικού Αμνού (Απ 5:6), καθώς και τα επτά μάτια του οικοδομικού λίθου (Ζαχ 3:9), για την πλήρη έκφραση του Τριαδικού Θεού και την ανοικοδόμηση του οίκου του Θεού:

- Α. Ο λίθος που τοποθετήθηκε μπροστά από τον Ιησού στον Ζαχαρία 3:9 συμβολίζει τον Χριστό ως τον λίθο για την οικοδομή του Θεού (Ψλ 118:22, Μτ 21:42). Το ότι ο Γιαχβέ χάραξε τον λίθο υποδεικνύει ότι όταν ο Χριστός πέθανε στον σταυρό, χαράχθηκε και κόπηκε από τον Θεό. Το ότι ο Γιαχβέ εξάλειψε την ανομία της γης μέσα σε μία ημέρα υποδεικνύει ότι ο Χριστός, πάνω στον οποίο ο Θεός είχε εργαστεί, επρόκειτο να εξαλείψει την ανομία της γης του Ισραήλ μέσα σε μια μέρα, την ημέρα της σταύρωσής Του. Μέσω του σταυρικού Του θανάτου, ο Χριστός, ο Αμνός του Θεού, βάσταξε την αμαρτία του κόσμου (Α΄ Πε 2:24, Ιω 1:29):
1. Ο λίθος, ο Γιαχβέ και ο Αμνός είναι ένα. Ο Χριστός είναι ο λυτρωτικός Αμνός και ο οικοδομικός λίθος, καθώς επίσης και ο ίδιος ο Γιαχβέ. Ο Χριστός είναι ο Αμνός και ο λίθος—Αμνός για τη λύτρωση και λίθος για την οικοδομή—Απ 5:6, Ζαχ 3:9.

2. Στην οικοδομή του Θεού ο Χριστός είναι ο θεμέλιος λίθος που στηρίζει την οικοδομή, ο ακρογωνιαίος λίθος που ενώνει τους Εθνικούς με τους Εβραίους, ως μέλη του Σώματός Του, αλλά και ο ύψιστος λίθος της χάρις που ολοκληρώνει τα πάντα στην οικοδομή του Θεού—Ησ 28:16, Α΄ Κορ 3:11, Εφ 2:20, Α Πε 2:6, Ζαχ 4:7.
 3. Το γεγονός ότι ο Χριστός, ο Αμνός του Θεού, είναι ο οικοδομικός λίθος με επτά μάτια αποκαλύπτει ότι τα επτά μάτια του Χριστού είναι για την οικοδομή του Θεού—Ιω 1:29, Ζαχ 3:9, Απ 5:6.
 4. Ο Χριστός είναι οικοδομικός λίθος με επτά μάτια, τα επτά Πνεύματα, ώστε να μεταδίδει τον εαυτό Του σε μας προκειμένου να μας μεταμορφώνει σε πολύτιμα υλικά για την οικοδομή του Θεού. Καθώς ο Κύριος μας κοιτάζει, τα επτά Του μάτια μεταδίδουν τον εαυτό Του σε μας—Ζαχ 3:9, Α΄ Κορ 3:12α, Απ 3:1, 5:6.
- B. Για την ολοκλήρωση της οικοδομής του Θεού, το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα είναι τα μάτια του Χριστού, ως λυτρωτικού Αμνού, και ο οικοδομικός λίθος, ώστε να μας παρατηρεί και να μας ερευνά, καθώς εγγέουν και μεταδίδουν μέσα μας την ουσία, τα πλούτη και το φορτίο του Χριστού για την οικοδομή του Θεού—Ζαχ 3:9, 4:7, Απ 1:14, 5:6:
1. Τα επτά μάτια του Αμνού εγγέουν σε μας τον Χριστό ως τον δικαστικό Λυτρωτή, ενώ τα επτά μάτια του λίθου εγγέουν σε μας τον Χριστό ως τον οργανικό Σωτήρα, για την οικονομική κίνηση του Θεού επί της γης, μέσω της δικαστικής Του λύτρωσης και δια της οργανικής Του σωτηρίας, που έχει ως σκοπό την οικοδομή Του—Ιω 1:29, Πραξ 4:11-12, Ρωμ 5:10.
 2. Μέσα μας έχουμε δύο λαμπάδες—το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα του Θεού μέσα στο πνεύμα μας (Πρμ 20:27, Απ 4:5, Α΄ Κορ 6:17). Προκειμένου να μεταμορφωθούμε, πρέπει να είμαστε εντελώς ανοιχτοί στον Κύριο δια της προσευχής, ώστε να αφήνουμε τον λύχνο του Κυρίου, με τις επτά λαμπάδες της φωτιάς, να ερευνά όλους τους θαλάμους της ψυχής μας, καθώς λάμπει μέσα στα ενδόμυχα μέρη μας και τα δια φωτίζει, για να τα προμηθεύει με ζωή.
 3. Εκείνος που είναι εντελώς ανοιχτός στον Κύριο, βιώνει τον μεγαλύτερο βαθμό μεταμόρφωσης. Δια της λειτουργίας του επταπλάσια ενισχυμένου Πνεύματος, μέσα στους αναζητούντες πιστούς του Χριστού, οι πιστοί ενισχύονται για να γίνουν οι νικητές που θα οικοδομήσουν το Σώμα του Χριστού, το οποίο θα ολοκληρώσει τη Νέα Ιερουσαλήμ.
- Γ. Στην ανάστασή Του ο Χριστός, ο έσχατος Αδάμ, έγινε το ζωοποιό Πνεύμα (Α΄ Κορ 15:45β, Ιω 6:63α, Β΄ Κορ 3:6β), το οποίο είναι και το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα. Αυτό το Πνεύμα είναι το Πνεύμα της ζωής (Ρωμ 8:2). Επομένως, η λειτουργία των επτά Πνευμάτων είναι να μεταδίδει τη θεία ζωή μέσα στον λαό του Θεού, για την οικοδόμηση της αιώνιας κατοικίας του Θεού, της Νέας Ιερουσαλήμ.
- Δ. Το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα είναι οι επτά λαμπάδες της φωτιάς που καίνε, δια φωτίζουν, εκθέτουν, ερευνούν, κρίνουν, εξαγνίζουν και εκλεπτύνουν, ώστε να παραγάγουν τις χρυσές λυχνίες για την εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη—Απ 4:5, 1:2, 4, 9-12, 20.
- Ε. Τα δύο ελαιόδεντρα στις δύο πλευρές της λυχνίας υποδηλώνουν τον Ιησού, τον αρχιερέα, και τον Ζοροβάβελ, τον κυβερνήτη εκείνης της εποχής, οι οποίοι ήταν οι δύο γιοι λαδιού, γεμάτοι με το Πνεύμα του Γιαχβέ, για την ανοικοδόμηση του ναού του Θεού—Ζαχ 4:1-6, 11-14:
1. Οι δύο γιοι του λαδιού συμβολίζουν επίσης τους δύο μάρτυρες, τον Μωυσή και τον Ηλία, κατά τα τελευταία τριάμισι χρόνια της παρούσας εποχής, οι οποίοι θα είναι οι μάρτυρες του Θεού στη μεγάλη θλίψη για την ενδυνάμωση των ανθρώπων του Θεού—των Ισραηλιτών και των πιστών εν Χριστώ—Απ 11:3-12, 12:17.

2. Κατ' αρχήν, όλοι οι πιστοί εν Χριστώ πρέπει να είναι γιοι φρέσκου λαδιού, γεμάτοι με το φρέσκο, παρόν και ολοκληρωμένο Πνεύμα, που είναι το λάδι της ευφροσύνης, ώστε να εκρέουν το Πνεύμα μέσα στη λυχνία για τη λαμπερή μαρτυρία της, τη μαρτυρία του Ιησού—Απ 1:12, 20, Ψλ 45:7, 46:4, 92:10, Ιω 7:38:
- α. Η εκκλησία ως λυχνία είναι η σταθερή ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού με το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα, ως το λάδι του Θεού, στη θεία φύση Του.
 - β. Το ίδιο το λάδι είναι χρυσάφι (Ζαχ 4:12), που σημαίνει ότι το χρυσάφι ρέει σαν λάδι. Όταν προστίθεται περισσότερο λάδι μέσα στις λυχνίες, προστίθεται περισσότερο χρυσάφι.
 - γ. Μέρα με τη μέρα χρειάζεται να πληρώνουμε το τίμημα για να κερδίζουμε περισσότερο χρυσάφι, περισσότερο από τον Θεό στη θεία Του φύση, ώστε να μπορούμε να γίνουμε μια αγνή, χρυσή λυχνία για την οικοδόμηση της χρυσής Νέας Ιερουσαλήμ—Β΄ Πε 1:4, Απ 3:18, 1:20, 21:18, Μτ 25:8-9.
 - δ. Καθώς εφαρμόζουμε αυτό το ζήτημα στην εμπειρία μας σήμερα, βλέπουμε ότι το Πνεύμα που αναβλύζει από μέσα μας είναι ο Θεός, και ο Θεός είναι χρυσάφι. Συνεπώς, όταν διακονούμε με τον Χριστό τους άλλους, προμηθεύοντάς τους με λάδι, στην πραγματικότητα τους προμηθεύουμε με τον Θεό. Ο Θεός αναβλύζει από μέσα μας προς αυτούς—Ζαχ 4:12-13, Ιω 7:37-39, Β΄ Κορ 3:3, 6, 8.
 - ε. Όλοι πρέπει να γίνουμε σαν ελαιόδεντρα, εκβάλλοντας τον Θεό στους άλλους. Με αυτόν τον τρόπο το λάδι θα προμηθεύεται στους απόρους, από όσους είναι σαν ελαιόδεντρα, μέσω των οποίων ρέει ο Θεός—Ρωμ 11:17, Λκ 10:34, βλ. Ιω 7:37-39.